

Časopis Farního sboru Českobratrské církve evangelické ve Valašském Meziříčí

Říjen 2025 / 265

Když se ho farizeové otázali, kdy přijde Boží království, odpověděl jim: „Království Boží nepřichází tak, abyste to mohli vypožorovat; ani se nedá říci: ‚Hle, je tu‘ nebo ‚je tam‘! Vždyť království Boží je mezi vámi!“ Lukáš 17,20-21

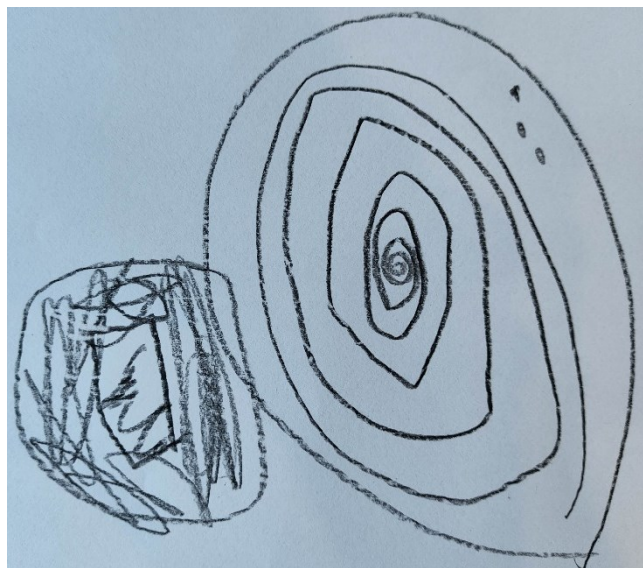
Advent máme ještě daleko. Ale přesto se v heslech Jednoty Bratrské na měsíc říjen objevuje příchod a očekávání Božího království. Nicméně na tomto příchodu, jak jej zde popisuje Ježíš, je něco zvláštního. Boží království, na které farizeové čekají, totiž nepřichází a nedá se vypožorovat. A tak namísto naplněných očekávání slyší od Ježíše slova: „Vždyť království Boží je mezi vámi!

Není to zvláštní, když někdy nevidíme, co máme přímo před očima? Podíváte se na kuchyňskou linku, kde je váha. A ona nikde, a přitom pořád leží na stejném místě. A není to tak i s Božím královstvím, když jej hledáme v církvi nebo v rodině? Nedíváme se někdy příliš do minulosti nebo příliš do budoucnosti a nezapomínáme při tom na to, že Bůh se s námi v našich bližních setkává právě teď?

Nehledáme někdy všude možně to, co máme přímo před nosem? J. A. Komenský v Labyrintu světa a ráji srdce píše o poutníkovi, který procházel celý svět, ale jehož tato cesta nakonec dovedla do jeho nitra, kde se setkal s Ježíšem. A teprve pak, jako by se mu otevřely oči.

Když pak znovu vyrazil do světa, nenosil už růžové brýle, ani se tolik nezaměřoval na to, co všechno je v tom světě špatně. Začal si však všímat těch, kteří stejně jako on spojili svůj život s Kristem. Když spojíme svůj život s Kristem, svět kolem nás se tím nezmění, ale můžeme se na něj dívat jinak. Uvidíme jej jinak. Ne z lidské ale z Boží perspektivy. Z pohledu toho, kdo si o tomto světě nedělá žádné iluze, ale přesto si jej zamiloval a pozval nás do svého království. Do království, které je mezi námi. Přijmu i já toto Boží pozvání?

Aleš Rosický

Obr. Michael Rosický (kuchyňská váha)

Plácek před kostelem je hezké veřejné místo. Za ten měsíc a kousek, co tu bydlíme, se zde nejednou někdo usadil na lavičku s obědem. Děti tu po náboženství čekají na rodiče. Když je zde setkání pro lidi bez domova, ti, kteří nejdou dovnitř, odpočívají a čekají na účastníky setkání venku před farou. Když probíhal festival světla, zářila spodní okna fary za zpěvu Coro Valacco a před budovou byl do zelena osvětlený strom. Jednoho dne, mě ale lidé u lavičky opravdu mile překvapili. Plácek před kostelem je inspiroval k tanci.

Jubilanti

Jaroslav Machálek
Josef Zátorský
Marie Frňková
Marie Halfarová
Radovan Grulich
Vlasta Drozdová
Jan Fabián

Slovo na okraj: Dobromila Krupová

Je to slabost nebo úchylka? Člověk, který tak myslí, mluví či se tak chová, je považován za divného. Na co si to jenom hraje? Nemá dost svých starostí?

O kom je tu vlastně řeč?

No přece o těch, kteří chtějí pomáhat. Ovšem, pomáhat se má, ale... Ale jen těm, kdo si to zaslouží. A musí být vidět, že moje pomoc má efekt. Ale ti pravdoláskaři, ti s těmi pochybnými sluníčky, ti by snad pomohli i mohamedánům....

Copak nemáme dost potřebných i u nás?

Že k nim patří i někteří křesťané? Že to vyčetli z té jejich bible? Naštěstí jsou i tací, kteří tomu rozumí jinak, tak nějak rozumněji, tak nějak jako my, většina.

A tak se naším národem i napříč církvemi šíří tento „zdravý“ názor. Budeme mít odvahu se postavit na tu druhou stranu? Stát se směšnými a třeba i této naší rozumné, hodnotami oplývající společnosti nebezpečnými?

Co je to vlastně křesťanství? Je to jen náboženství (jedno z největších), nebo je to následování Krista i tam, kde je jeho učení (i praxe) k smíchu nebo dokonce normální lidi ohrožuje v jejich dosavadních jistotách?

Každý den musíme dělat různá rozhodnutí – ve věcech malých i velkých. Ne vždy se rozhodujeme správně.

Prosme Toho, o němž věříme, že je živ a jehož příchod s vírou očekáváme, ať nám dává svého Ducha, jak zaslíbil, aby nás vedl i v době, která nás čeká.

Staršovstvo

- Bratr farář Aleš Rosický bude ve dnech 12.- 15.10. 2025 na semináři celocírkevního vzdělávání farářů v Bělči a ve dnech 17.- 20.10.2025 bude mít dovolenou.
- Staršovstvo děkuje sestře Dobromile Krupové za obětavou službu pastoračního pracovníka pro náš sbor. Staršovstvo souhlasí s prodloužením této činnosti na rok 2026. Žádost o prodloužení místa pastoračního pracovníka na rok 2026 podá synodní radě bratr farář Aleš Rosický.
- Mládež brněnského seniorátu požádala o možnost ubytování na faře ve dnech 27.12.2025 až 2.1.2026. Staršovstvo souhlasí.
- Seniorátní setkání kurátorů a místokurátorů se bude konat 19.10.2025 ve Zlíně.
- Konvent se bude konat 8.11. 2025 na Vsetíně. Za náš sbor se zúčastní bratři Aleš Rosický, Martin Fojtů, Tomáš Jelínek, Libor Nejedlý.
- Celocírkevní setkání pro pracovníky s dětmi bude 1.11.2025 v 10:00 hod v Olomouci.
- Finanční informace k 31.8.2025: pokladna 10 032,- Kč, bankovní účet 303 819,- Kč, saláry a dary bankou 29 900,- Kč, dar na rekonstrukci bytu bankou 10 600,- Kč, sbírky celkem 9 771,- Kč, sbírka účelová 1 190,- Kč, sbírky na potřeby sboru 7 020,- Kč, sbírka na rekonstrukci bytu hotově 1 561,- Kč
- Ve farním bytě byly nainstalovány nové dubové prahy. Staršovstvo děkuje za zhotovení bratru Danielu Jelínkovi. Bude opravena podlaha v hale před koupelnou, zajišťuje bratr Daniel Jelínek.
- Bratr farář navrhuje pořízení kvalitní barevné tiskárny formátu A4. Staršovstvo souhlasí. Výběr zajistí bratr Aleš Rosický.
- Bude pořízen nový cestovní kalich. Staršovstvo souhlasí. Výběr zajistí sestra Dobra Krupová a bratr Aleš Rosický.
- Bude pořízen nový online software pro sborové potřeby. Staršovstvo souhlasí. Zajistí bratr Aleš Rosický a Libor Nejedlý.
- Úprava zámku u hlavních vchodových dveří na možnost přístupu zvenku místo používání klíčku. Na možnosti řešení se zaměří bratr Martin Fojtů. Příště projednáme.
- Smlouvu o pronájmu sborových prostor Diakonii zajistí bratr Libor Nejedlý.
- Uzavření farní zahrady plotem u rohu fary. Zajistí bratři Martin Fojtů a Bronislav Trčka.
- Odvoz starých koberců z garáže, staré kopírky z kůru a stojanu v mezipatře. Zajistí bratr Tomáš Jelínek.
- Bude upravena smlouva o úklidu sborových prostor. Zajistí sestry Dobra Krupová a Eva Janířková.

Děti, dorost, mládež

První poprázdňinové setkání rodičů s dětmi

Věra Široká

Jedna z prvních možností, kdy se potkat a seznámit nejen s panem farářem, ale i s celou jeho rodinou, se naskytla hned ve čtvrtek 4. září. První setkání rodičů s dětmi na

úvod tohoto školního roku proběhlo jako neformální zahradní opékačka. Děti se těšily ze shledání po prázdninách, rodiče si mohli sdílet zážitky z dovolených a celkem logicky přišly na řadu i různé historky ze stěhování. Pohodovou atmosféru doplnilo opékání špekáčků a sdílení různých domácích výpěstků. Nebylo nás málo, klobouk dolů před farářovými, kteří si zapamatovali všechna naše jména!

Milí bratři a sestry, přátelé a děti. Rádi bychom Vás pozvali ke společné přípravě vánoční hry, která se uskuteční na 4. adventní neděli, to je 21.12.2025. Zvány jsou především děti všech věkových kategorií, trénovat budeme v nedělní škole.

Pokud byste si vy, nebo vaše děti chtěli zahrát vánoční divadlo nebo pomoci při organizaci, ozvěte se buď e-mailem (binderova.janca@gmail.com) nebo osobně Janě Binderové nebo Jakubovi Širokému nejlépe do 11.10.

Moc se na společnou práci těšíme!

Událo se ve sboru

Srpnový křest

17. 8. byla v našem sboru pokřtěna Natálie Jelínková. Malou Natálii přivedli ke křtu její rodiče David a Jiřina Jelínkovi. Bohoslužbu se svátostí křtu vedl Jan Krupa. Při této příležitosti se přihlásila Jiřina Jelínková ke členství v našem sboru. Vítáme tak obě mezi námi.

Střídání administrátora a nového faráře

Na prvním staršovstvu s novým farářem Alešem Rosickým ve středu 3. září jsme se zároveň loučili s naším administrátorem Pavlem Freitingerem. Oficiálně si tak předali pastýřskou péči nad naším sborem.

Benešky 2025

Dobromila Krupová

V sobotu 6. září se šel již 32. pochod nazývaný Benešky. Z tohoto bodu chodili kdysi členové sboru pěšky na bohoslužby na Velkou Lhotu. Těch asi 27 km nechodili samozřejmě každou neděli, ale přece... A tak vznikl nápad ve lhoteckém sboru absolvovat tuto trasu každoročně 1. sobotu v září. Protože nikdo na Beneškách již nebydlí, musí se vycházet z Horní Bečvy, a tak si přidat 5 km do pořádného kopce. Kratší trasa pak je z Čartáku – sedla Solanec (asi 22 km), ještě kratší z Dílů (asi 9 km), a někteří se připojí až kousek nad Lhotou. Ale všichni se počítají do účastníků pochodu a smí se zapsat do

jeho kroniky. Jen ti, kdo šli celou cestu, si přidají hvězdičku. Letos těch účastníků bylo asi 70, což je asi největší účast. Je nadějně, že se kromě nejstarších (73 let) připojuje čím dál tím více mládežníků a dětí. Všichni se nakonec sejdou na velkolhotecké faře, kde obětavé sestry chystají úžasné pohoštění. Hostina agapé!

Poslední dobou ještě pro účastníky pochodu připravuje přímo na hřebeni Benešek pohoštění se svou dcerou paní Tomková (na fotografii ji vidíme mezi dvěma muži) – přímí potomci původních obyvatel Benešek. A toto jsme se z jejich úst dozvěděli:

Paní Tomková se jako poslední narodila ještě ve staré chalupě na Beneškách v rodině Malých. Nezapře v sobě bývalou učitelku a své vyprávění začala pěkně z gruntu – historií Velkých Karlovic. Ty začali v roce 1714 osidlovat osadníci, kteří přicházeli z Bečev, Stříteže a jiných vesnic – měli slíbeny úlevy na daních, byly zde dobré podmínky pro chov krav a ovcí. Zpočátku žili velmi skromně, často v kamenném obydlí v jedné místnosti společně i s dobytkem. Postupně se však zmáhali, dařilo se jim dobře, a tak ve vesnici i na pasekách vyrůstala nová hospodářství.

Dědeček Josef Malý pocházel z Hutiska, chalupu na Beneškách koupil od člověka, který se odstěhoval do Stříteže. Byla zchátralá, musel ji celou postavit znovu. Babička se přivdala z Prostřední Bečvy jako neplnoletá (musela si „přikoupit roky“). Měli spolu 10 dětí – čtyři chlapce a šest děvčat. Maminka paní Tomkové, Tomková Kristina, doopatrovala svou maminku a za jejího života postavili nedaleko staré chalupy nový domek. Benešky patřily nejprve do sboru na Velké Lhotě, po rozdělení sboru roku 1872 pak do Stříteže. Malí ale chodili dále spíše na Lhotu.

Padla otázka, zda cestu do kostela a zpět absolvovali v jeden den. Pravděpodobně ano – jako příklad uvedla paní Tomková skutečnost, že kterýsi mládenec po tom, co všechny práce udělal, chodil „na zálety“ za svou milou z Malé Bystřice na Benešky a zpět. I ta chvíle mu stála za to.

Otázkou také je, jak to udělali, když se jeden z bratrů maminky paní Tomkové narodil někdy před Vánocemi roku 1896 a byl po šesti dnech pokřtěn ve Stříteži. Pokud byl sníh a mráz a cesty nebyly...

Do školy (dvojtřídky) chodila paní Tomková do Miloňova, náboženství se vyučovalo v Podřatém (7 km od Miloňova – taky pěšky), proto přespávala u tety v Tisňavách.

Chalupa na Beneškách je prodaná, rodině zůstaly jen polnosti a les. Kdybyste chalupu hledali ze strany od Horní Bečvy, je kousek pod přístřeškem pro turisty (100 metrů pod hřebenem směr Karlovice).

Příští rok se půjde zase. Pochod je nejen pro Lhocany, přijedou dokonce i z Lidic a ze Zlína. A jsme zváni i my z Valašského Meziříčí. (letos 4 ks)

Ekumenická děkovná bohoslužba za stvoření

Anna Jelínková

Jedná se o pravidelné, každoroční podzimní setkání, které se tradičně koná ve florálním kostele na Helštýně. Tentokrát nám ale neprálo počasí, tak jsme se setkali v kostele sv. Jakuba v Krásně. Za náš sbor poprvé vystupoval Aleš Rosický a za katolickou farnost také nový farář a zároveň děkan Jan Berka. Jan Berka nastoupil do místní katolické farnosti od 1. července tohoto roku. Byla to pěkná příležitost k vzájemnému seznámení.

Srdečně vás zveme na

INSTALACI

BR. FARÁŘE ALEŠE ROSICKÉHO

do farního sboru

Českobratrské církve evangelické

ve Valašském Meziříčí

2. 11. 2025

V 15:00

**BLAHOSLAVOVA
430/3**

ČESKOBATRSKÁ
CÍRKEV
EVANGELICKÁ

Adresa: Žerotínova 1421, Valašské Meziříčí, 757 01

Telefon: 571 629 084 – recepce

Email: info@diakonievm.cz

www.diakonievm.cz

Číslo účtu: 115-2766120267/0100

Diakonie Valašské Meziříčí zve k zapojení do celorepublikové kampaně Dožít doma a Papučového dne

V Diakonii Valašské Meziříčí se i letos zapojujeme do celorepublikové kampaně Fóra mobilních hospiců. Kampaň [Dožít doma 2025](#) je tu, aby podpořila povědomí o mobilní hospicové péči a jejím fungování. Diakonie Valašské Meziříčí poskytuje péči nevléčitelně nemocným v jejich domovech prostřednictvím Domácího hospice SPOLEČNOU CESTOU a Ambulance paliativní medicíny. Díky tomu mohou nevléčitelně nemocní lidé prožít své poslední dny v pohodlí a bezpečí vlastního domova.

Papučový den, který slavíme ve středu **8. října**, je vrcholem kampaně. Připomíná, jak důležité je mít na konci života klid a péči. Otevírá téma, o kterém se často nemluví – péči v závěru života a možnost dožít doma, obklopený blízkými. Součástí můžete být i vy. Stačí se vyfotit v papučích či domácích pantoflích a sdílet na sociálních sítích. Nazujte papuče doma i v práci, vyfoťte se a sdílejte na sociálních sítích s hashtagy [#papucovyden](#) [#diakonievalmez](#). A pokud chcete, připojte i pár slov, proč je pro vás péče o druhé důležitá.

Služby Domácího hospice Společnou cestou můžete podpořit:

- [Zakoupením papučí](#) od firmy Vasky
- [Finanční podporou](#)

Výtěžek sbírky přispěje na zakoupení nového vozu pro náš domácí hospic.

V rámci kampaně Dožít doma jsou pro vás připraveny následující akce:

- **Úterý 7. října 2025 od 17 hodin v Kavárně TUCAN**

Setkání pro pečující **Jak pečovat a neztratit se? Aneb péče srdcem a rozumem** s psychoterapeutkou a lektorkou Mgr. Hanou Haisovou.

- **Středa 22. října 2025 od 19 hodin v Kině Valmez**

Filmový večer s filmem **Stezka života** a besedou s pracovníky Diakonie Val. Meziříčí. Kampaň podporuje i řada významných osobností. Letošní ročník zaštiťují ambasadorky herečka Pavla Beretová a režisérka Olga Sommerová. V papučích se vyfotí také prezident Petr Pavel s manželkou Evou Pavlovou, moderátorka Tereza Kostková, herečka Zlata Adamovská, lékař David Šebek, influencer Lukáš "Lukefry" Fritscher a další. **Přidejte se i vy!**

Naštěstí toto není maturitní zkouška, natož obhajoba nějakého titulu. Ale význam tohoto zamyšlení není o nic méně významný. Právě spíš naopak. Je to zkouška nás samotných. Ne o tom, co víme, ale o tom, co chceme a co dokážeme.

Je to jen a jen naše rozhodnutí, zda se staneme nebo nestaneme dobrovolníkem. Jak už název napovídá – dobrovolně!!

Já jsem celý život pracoval v kolektivu lidí a do práce jsem jezdil autobusem, takže zase – mezi lidmi. Takže je naprosto přirozené, že když jsem odešel do důchodu, to nebude o sezení doma u televize nebo o samotě doma.

Naše kroky často řídí vesmír nebo jak já často používám Bůh. Ale často musíme jít taky osudu naproti. Někdy se taky objeví anděl, který nám ukáže cestu.

U mne byl ten anděl v podobě pana Jožky Šrámka. On sám dobrovolník s víc než desetiletou praxí byl ten pachatel, který mně vtáhl do tohoto dobrovolnického dění. A já jsem mu za to nekonečně vděčný. Pak už jsem šel tou cestou sám a rozvíjel další druhy své činnosti. Mám trochu výhodu, že mě Bůh obdařil darem hned dvou múz. A to hraním na harmoniku a psaním různých drobných literárních útvarů. Ať už zamyšlení, fejetony, anebo když se moc daří i nějakou tou básničkou. Toto je určitá část mé dobrovolnické činnosti.

Ale jsem stejně rád, když mohu nějakého klienta na vozíčku dovézt na nějakou zajímavou akci, na kterou by se sám nedostal. Mně to nic neudělá a on má nevšední zážitek. A ten pocit určitě všichni dobře znáte...

Může být hřejivější pocit, než když někomu uděláte radost? A tak si vlastně děláme radost vzájemně. A jak umí být tito lidé vděční ani popisovat nebudu...

A co může být v dnešním, trochu zdivočelém a trochu zkaženém světě víc než si vzájemně dělat radost.

A kolik jsem za tu krátkou dobu mého dobrovolničení poznal vzácných lidí? Kdybych je měl jmenovat, byl by to pěkně dlouhý seznam. A vzácní lidé jakoby i mě dělají vzácnějším.

Může být pro dobrovolníka větší ocenění, než když před jedním mým hudebním vystoupením přišla jedna klientka z denního stacionáře, podává mně veliké perníkové krásně zdobené srdce s velkým nápisem DĚKUJI!! a doplní to slovy: „Vy jste mě tím hraním vrátili do života...“ Byl jsem v tak milém šoku, že mi dělalo problém hrát první písničky bez překlepů...

A to je jen jedna perlička z těch mnoha, které mám na svém dobrovolnickém náhrdelníku navlečené...

A jaký pocit jsem asi měl, když mi jedna mladá dobrovolnice při náhodném setkání řekla: „Vy jste měl na mé rozhodnutí stát se dobrovolnicí rozhodující vliv...“ Tomu jsem ani nechtěl věřit. Takže – jako bych pokračoval ve stopách pana Šrámka...

Psát o tom, kolik jsem za tu dobu měl krásných setkání s klienty všech zařízení nejen Diakonie, ale i domova pro seniory by bylo na celý večer, a to úplně nebylo mým záměrem...

Srdečně zveme:

12. 10. neděle	9.30	bohoslužby – Martin Fojtů
19. 10. neděle	9.30	bohoslužby – Tomáš Jelínek
24. 10. pátek	19.00	valašská seniorátní mládež
26. 10. neděle	9.30	bohoslužby díkčinění s večeří Páně
29. 10. středa	9.30	kavárnička pro dříve narozené
31. 10. pátek	17.00	setkání třicátníků u Vémolů
2. 11. neděle	9.30	pravidelné bohoslužby
	15.00	instalace faráře Aleše Rosického
9. 11. neděle	9.30	pravidelné bohoslužby

Všechny bohoslužby a koncerty jsou vysílány
v přímém přenosu na kanálu YouTube
„ČCE Valašské Meziříčí“

Pravidelný týdenní program

Středa	16.30	biblická hodina
Čtvrtek	14.00	náboženství pro školní děti
	15.45	rodiče s dětmi
Neděle	8.45	zkouška pěveckého kroužku
	9.30	bohoslužby a nedělní škola

Bohoslužby v Domově pro seniory:

Neděle co 14 dní ve 14.00 hod. v Seniorparku

Farní sbor ČCE ve Valašském Meziříčí

Blahoslavova 3

757 01 Val. Meziříčí

e-mail: [valasske-
mezirici@evangnet.cz](mailto:valasske-mezirici@evangnet.cz)

bankovní účet:

190396260/0300

[http://valasske-](http://valasske-mezirici.evangelicvalmez)

[mezirici.evangelicvalmez](http://valasske-mezirici.evangelicvalmez)

[https://www.facebook.com/
/evangelicivalmez](https://www.facebook.com/evangelicivalmez)

Kontakty:

Farář sboru

Aleš Rosický

mobil: 774 099 848

ales.rosicky@evangnet.cz

Kurátor sboru

Martin Fojtů

Mobil: 737 085 870

Pastorační pracovnice

Dobromila Krupová

mobil: 732 343 638

krupova.diak@seznam.cz

Pokladník

Libuše Jelínková

liba.jelinkova@gmail.com

Účetní

Eva Janířková

mobil: 777 344 994

Redakce:

Vydáno 12. 10. 2025

Příspěvky, ohlasy

a připomínky přijímá:

Anna Jelínková

mobil: 721 935 185

anna@jelinek.eu